

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3068/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג

העותר: אברהם מריסאת

נגד

המשיבות: 1. רשות המרעה במשרד החקלאות
2. רשות מקרקעי ישראל

בשם העותר: עו"ד אבני גלעד; עו"ד אמיר מלכי-אר

בשם המשיבות: עו"ד רועי-אביחי שויקה

פסק-דין

השופט ח' מלצר:

1. בעתירה שלפנינו נתבקש צו על תנאי שיורה למשיבות ליתן טעם מדוע לא תמליץ המשיבה 1 כי תושכר לעותר קרקע הידועה כגוש 19404 חלקה 26 (להלן: שטח המרעה), לצורך רעיית צאנו, וכן מדוע לא תשכיר המשיבה 2 לעותר את שטח המרעה אף ללא המלצתה של המשיבה 1.

2. מספר ימים עובר למועד הדיון שנקבע, ולאחר קבלת התגובה המקדמית מטעם המשיבות – ביקש העותר לדחות את הדיון למועד אחר. זאת מכיוון שלדבריו, הוא הגיש בקשה בהתאם ל"קול הקורא" שפרסמו המשיבות בתאריך 22.01.2015 לצורך "המלצה להרשאה לרעייה במקרקעי ישראל במועצה האזורית משגב", שהוא האזור הרלוונטי לעתירה. העותר הוסיף כי החלטתן של המשיבות בסוגיה זו עשויה לייתר את העתירה. נוכח האמור בהודעה זו ובהסכמת המשיבות – הדיון בעתירה נדחה, והצדדים נתבקשו להגיש הודעות עדכון באשר להתפתחויות במכלול.

3. לאחר שהוגשו מספר הודעות עדכון, בתאריך 17.03.2016 הודיעו המשיבות לבסוף כי בתאריך 10.12.2015 ועדת ההשכרות מטעמה של המשיבה 2, קיבלה החלטה להקצות לעותר שטח מרעה (זאת בכפוף למספר תנאים שפורטו בהחלטתה הנ"ל, שצורפה כנספח להודעת המשיבות מתאריך 17.03.2016). משכך, המשיבות טענו כי העתירה התייתרה, ודינה להימחק.

4. בתגובת העותר מתאריך 11.04.2016, שהוגשה בהתאם להחלטה שהורתה לו לעשות כן, העותר הודיע כי נוכח האמור בהודעה מטעם המשיבות, העתירה אכן השיגה את מטרתה ועל כן הוא ביקש למחקה. העותר טען עוד כי מכיון שלגישתו פניותיו למשיבות לא נענו עובר להגשת העתירה דנן, ורק הגשתה הובילה, לשיטתו, לקידום עניינו – על המשיבות לשאת בהוצאותיו בגין ניהול ההליך.

5. בתאריך 01.06.2016 המשיבות מסרו את תגובתן לבקשת העותר להוצאות, אף זאת בהתאם להחלטה שהורתה להן לעשות כן. לטענת המשיבות, העותר פנה לוועדת ההחכרות המחוזית בחודש ספטמבר 2013, ובחודש פברואר 2014 ניתנה המלצת המשיבה 1 בעניין זה, ואולם כעבור חודשיים בלבד, וטרם שוועדת ההשכרות נדרשה לעניין זה – הוגשה העתירה דנן. המשיבות טענו עוד בהקשר זה כי לאחר בחינה נוספת בסוגיה זו הוחלט כי יש צורך בפרסום "קול קורא" מטעמים של שקיפות ושוויון, ולטענת המשיבות רק לאחר קיום הליך "מעין מכרזי" הוחלט להקצות את שטח המרעה לעותר. לפיכך, המשיבות עמדו על כך שלא קמה עילה לחייבן בהוצאות, אלא לטענתן על העותר לשאת בהוצאותיהן.

6. נוכח כל האמור לעיל – העתירה נמחקת בזאת, כמבוקש. לאחר עיון בטענות הצדדים ובהתחשב במכלול – כל צד ישא בהוצאותיו.

ניתן היום, כ"ח באייר התשע"ו (5.6.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט